

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10584** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка. чл. 63, ал.1 , изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Ц. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. А, ет.13, ап.111, срещу Решение по НАХД № 8667/2020г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 11-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 17-4332-005265/2016г., издадено от зам. началника група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на касатора на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДП - глоба в размер на 150 лева и лишаване от правоуправление за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че не е реализирал ПТП. Навеждат се доводи за маловажност на деянието. Счита така наложеното наказание за несправедливо и прекомерно. Твърди се още, че е изтекла погасителна давност за налагане на административното наказание. Моли за отмяна на съдебния акт и потвърденото с него НП. В условията на алтернативност се иска намаляване на размера на наложената глоба и на срока на лишаването от

правоуправление.

В съдебно заседание касаторът се представлява се явява лично. Моли за отмяна на оспореното решение. Твърди, че районният съд не е изискал преписка и протокол от произшествието от застрахователите, поради което се иска такъв протокол да му бъде представен.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и моли съда да потвърди първоинстанционното решение.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а именно: На 14.01.2017 г., около 21:00 ч. св. И. Д. се намирал в [населено място] с лек автомобил К. С., ДК СА6048 ТС и спрял на червена светофарна уредба на кръстовището на [улица]и [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Непосредствено след него се движел В. Ц. Т. с лек автомобил Хюндай И30, ДК [рег.номер на МПС] , в който бил сам. По причина, че не задействал навреме спирачната уредба, Т. реализирал леко ПТП със спрелия пред него автомобил на Д., след което отказал съставяне на двустранен протокол, напуснал другия водач и напуснал местопроизшествието. Съставен е АУАН №657347 от 13.01.2017, въз основа на който е издадени и процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН. По същество въззивната инстанция е приела, че Т. е извършил нарушенията на чл. 123, ал. 1, т. 2 ЗДвП и чл. 20, ал. 1 ЗДвП, като законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване, поради което се явяват неоснователни оплакванията на касатора в тази насока.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на СРС досежно нарушението на чл. 20, ал.1 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба, водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

От съставения по случая протокол за ПТП е видно, че касаторът е ударил в спрелия пред него автомобил. Последното се потвърждава и от представената по делото Декларация от И. Д.. Във всички случаи, когато не се установи, че ПТП е настъпило поради друга причина, се приема общата разпоредба на ЗДвП, съгласно която водачите следва непрекъснато да осъществяват контрол върху ППС, което управляват, а безспорно контролирането на същото е свързано с недопускане на произшествия от водача на автомобила. По делото са представени всички относими доказателства, необходими за доказаване извършването на така посоченото нарушение, поради която настоящият съд счита за неоснователно така направеното искане от страна на касатора в проведеното по делото съдебно заседание.

За нарушението по чл. 20, ал.1 от ЗДвП правилно е наложено наказание на основание чл. 185 от ЗДвП, като същото е глоба във фиксиран от закона размер от 20 лв.

След осъществяването на административно нарушение на правилата за движение, то за касаторът е било налице задължение като участник в ПТП да не напуска мястото на произшествието. По делото е безспорно установено, че Т. не е сторил това, поради което е нарушил разпоредбата на чл. 123, ал.1 от ЗДвП.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че АНО е допуснал непълнота в правната квалификация на деянието. Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.2 от ЗДвП е приложима при ПТП с „пострадали хора“, а процесният случай не е такъв, тъй като в случая са причинени само имуществени вреди. Последното се потвърждава от приложения Протокол за ПТПТ №1685064. Неправилното квалифициране на нарушението в случая обаче не е основание за отмяна на НП в тази част, тъй като така допуснатото нарушение не е съществено и не води до невъзможност на наказания правен субект да разбере по недвусмислен начин деянието, което му се вменява за административно нарушение. В конкретния случай в НП е посочена точно разпоредбата, която е нарушена и посочването на т.2 вместо т.3 не обосновава грешка в правната квалификация, няма категорично разминаване в словесното и цифрово описание на нарушението, поради което не се поражда основание за отмяна на НП.

В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи. Настоящата касационна инстанция счита за правилни изводите и по отношение на размера на наложените санкции, като същите са определени съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане от страна на касатора за присъждане на разноски по делото се явява неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20215027 от 04.10.2020г. по НАХД № 8667/2020 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.